

*Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!*

*Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Tư, ngày 25/10/2023*

\*\*\*\*\*

## **PHÁP SU' TỊNH KHÔNG GIA NGÔN LỤC**

### **Phần 3 Chương 7**

### **NÓI RÕ GIÁO DỤC CỦA PHẬT ĐÀ**

#### **(BÀI SÁU)**

Tâm Đại Thừa là tâm sẵn sàng xả bỏ chính mình vì người phục vụ. Chúng ta thường chỉ mở tâm được một vài giây thì tâm đó đã mất đi. Chúng ta luôn cảm thấy mình bị thiệt thòi, chúng ta cho ai một vật gì thì chúng ta thường cảm thấy hối tiếc. Phật Bồ Tát, Thánh Hiền, những tấm gương đức hạnh đã chân thật hy sinh phụng hiến vì người. Nếu không có những người tận tâm tận lực vì quốc gia, dân tộc, không có những người Thầy tận tâm, tận lực vì thế hệ sau thì chúng ta không có ngày hôm nay!

Trước đây, tôi đã từng là một người ngông cuồng, tự cao tự đại, nếu tôi không gặp giáo huấn của Hòa Thượng thì tôi chắc cũng đã mất từ lâu. Nhờ sự hy sinh của Cổ Thánh Tiên Hiền, của những tấm gương đức hạnh nên chúng ta mới có ngày hôm nay. Nhiều người tưởng rằng họ tụng Kinh Đại Thừa thì họ sẽ phát được tâm Đại Thừa, chúng ta phải phát Tâm Đại Thừa để tụng Kinh Đại Thừa thì chúng ta mới có kết quả.

Một lần tôi giảng ở đạo tràng tụng Kinh Pháp Hoa, tôi hỏi mọi người: "*Khi các Bồ Tát ở đây đi chợ, ai chỉ lấy những trái nhỏ hơn thì gơ tay, trước mặt Phật không ai được nói dối!*". Tất cả mọi người đều cúi đầu nhìn xuống. Chúng ta thường muốn giành phần hơn không muốn nhận phần thiệt thòi. Hòa Thượng nói: "***Chúng ta học Phật là chúng ta đã phát tâm làm người thiệt thòi***". Câu nói này đã giúp tôi phản tỉnh chính mình.

Bài học trước, Hòa Thượng nói: "***Chúng ta học Phật pháp Đại Thừa, Tâm Đại Thừa là tâm rộng lớn, tâm xả mình vì người, hy sinh chính mình để thành tựu người khác. Tâm Đại Thừa thật đáng quý! Chúng ta có tâm này thì chúng ta sẽ được chư Phật hộ niệm, Long Thiên Thiện Thần gia hộ. Trên "Kinh Pháp Hoa" nói rất rõ: "Thời kỳ Mạt Pháp, Phật pháp Đại Thừa rất phù hợp với xã hội hiện đại, Phật pháp Tiểu Thừa không thể phù hợp với xã hội hiện đại"***".

Hòa Thượng nói: "***Thời đại này, chúng ta tu học một cách bảo thủ thì nhiều người sẽ không tiếp nhận. Pháp Đại Thừa là pháp kế cơ. Trong xã hội hiện đại, mọi người ăn mặc rất thời trang, nếu chúng ta nói người mặc như vậy không được vào chùa thì chúng ta đã đoạn cơ duyên của chúng sanh***". Chúng ta không được

khô cứng ở một hình thái mà chúng ta phải tùy duyên. Có người hỏi Hòa Thượng về việc, khi họ đi du lịch, họ nhìn thấy một ngôi chùa nên họ khởi tâm cung kính và bước vào lạy Phật, có người nói với họ rằng: *“Mặc thế này thì sẽ đọa Địa ngục!”*. Hòa Thượng nói, họ đi du lịch mà bước vào lạy Phật thì đây cũng là nhân duyên tốt. Nếu Phật tử thường đi chùa thì chúng ta nhắc họ mặc kín đáo để không làm động tâm người khác. Nhiều người đi chùa vẫn để ý nhìn người khác đây là tập khí sâu dày của chúng sanh. Chúng ta làm người khác động tâm thì chúng ta đã gián tiếp có tội. Hòa Thượng nhắc: **“Chúng ta sống trong thời hiện đại, chúng ta phải biết hiện đại hoá, bản thổ hoá”**. *“Bản thổ hoá”* là chúng ta phải tuân theo phong tục, tập quán của quốc gia. *“Hiện đại hoá”* là theo trào lưu của thời hiện đại. Chúng ta khô cứng trong một hình thức thì nhiều người sẽ khó chịu.

Những năm trước, có những buổi Lễ tri ân Cha Mẹ có rất nhiều Phật tử mặc quần áo tu hành đến tham gia, đây chỉ là họ dính mắc vào hình thức. Một lần, tôi thuê hơn 10 xe đưa các Phật tử ở miền Tây đến dự lễ tri ân, họ mặc áo tu nhưng họ lại là những người ồn ào và bỏ về sớm nhất. Gần đây, trong các buổi lễ tri ân, mọi người đều mặc rất trang trọng, lịch sự. Chúng ta khô cứng, chấp vào hình tướng thì chúng ta sẽ khiến người khác sợ không dám tu. Trước đây, khi tôi đi giảng tôi thường mặc áo tu nhưng gần đây, tôi mặc bộ đồ vest này, mọi người vẫn thấy rất gần gũi. Điều quan trọng là chúng ta phải thật nói, thật làm. Chúng ta bảo người bố thí mà chúng ta không bố thí thì sẽ không ai tin lời chúng ta nói.

Phật dạy chúng ta phải *“trang nghiêm thân tướng”*. Chúng ta trang nghiêm thân tướng bằng chính đức hạnh, giới đức của mình. Ngài Hư Vân một năm tắm, cạo râu tóc một lần nhưng khi mọi người đến gần Ngài, họ vẫn ngửi thấy hương thơm. Chúng ta chỉ cần ba ngày không tắm thì cơ thể chúng ta đã hôi tanh. Phật không yêu cầu chúng ta phải y theo những hình thái cũ mà đây là do chúng ta hiểu sai nên chúng ta phân biệt, chấp trước. Khoảng năm 2010, tôi cũng ăn mặc lôi thôi, lếch thếch, sau khi được tiếp nhận lời Hòa Thượng dạy, tôi đã dần dần ăn mặc chỉnh chu. Chúng ta biết cách bản thổ hoá, hiện đại hoá thì mọi người mới có thể dễ dàng tiếp nhận Phật pháp. Khi tôi đến một đạo tràng, họ tụng Kinh gì thì tôi tụng Kinh đó theo họ, họ ngồi thiền thì tôi cũng ngồi theo họ nhưng trong tâm tôi chỉ niệm Phật. Chúng ta phải biết *“nhập gia tùy tục”*.

Hòa Thượng nói: **“Trong *“Tịnh Nghiệp Tam Phước”*, phước thứ nhất là: *“Hiếu dưỡng phụ mẫu, phụng sự sư trưởng, từ tâm bất sát, tu Thập Thiện Nghiệp. “Từ tâm bất sát” chính là chúng ta thực tiễn Năm Giới. Thực tiễn hiếu thân tôn sư tương ứng với thọ trì Năm Giới, Mười Thiện. Phước thứ hai: *“Thọ trì tam quy, cù túc chúng giới, bất phạm oai nghi”*. Phước thứ ba là: *“Phát Tâm Bồ Đề tin sâu nhân quả đọc tụng Đại Thừa, khuyến tấn hành giả”*. Mười một câu này là tiêu chuẩn tu học đức hạnh ở hiện đại. Nếu chúng ta không tu học trên nền tảng này thì chúng ta tu học pháp môn nào cũng không thể có thành tựu, chúng ta niệm Phật cũng không***

*thể vãng sanh. Phật đã tổng kết, ba điều này chính là chánh nhân tịnh nghiệp của mười phương ba đời tất cả chư Phật. Chúng ta tu học không có kết quả, không có thành tựu vấn đề then chốt chính là ở chỗ này!*”. “Ba đời” là đời quá khứ, hiện tại và vị lai. Ba đời chư Phật đều phải tuân thủ “**Tịnh Nghiệp Tam Phước**”. “Chánh nhân” là nhân chính để tu hành. Người nào không đề xướng tam phước thì người đó là đồ chúng của Ma.

Trước đây, có những người cho rằng những việc tôi làm là xen tạp, hiện tại, mọi việc đã ổn định nên tôi quay về học tập, tu dưỡng bản thân. Chúng ta đã có hơn 1400 giờ nỗ lực học tập, tôi chưa từng vào học trễ một phút nào. Có những người thức dậy vào lúc 2 giờ để niệm Phật nhưng đến 5 giờ thì họ đi ngủ, đây là họ “*tinh tướng*” chứ không phải “*tinh tấn*”. Hơn 10 năm qua, tôi luôn ăn không quá 8 phần no, ngủ dậy trước 4 giờ sáng. Tôi chỉ nói ra những việc tôi đã thật làm.

Hòa Thượng nói: “**Tất cả Phật pháp Đại Thừa, Tiểu Thừa, ngàn ngàn vạn luận, Thế Tôn suốt 49 năm giảng Kinh nói pháp đều để giải thích tường tận cho “Tịnh Nghiệp Tam Phước”. Các Ngài đã vì chúng ta mà giải thích một cách tường tận**”. Hòa Thượng nhắc nhở chúng ta những điều trên “**Kinh Vô Lượng Thọ**” đã dạy, Ngài không nói theo ý mình. Người khác có thể không tin lời Hòa Thượng nói nhưng tôi tin. Phần đông những người niệm Phật bài bác, cho rằng ngoài câu “**A Di Đà Phật**” là vọng tưởng, xen tạp nên họ không làm gì cả. Chúng ta phát Tâm Bồ Đề làm lợi ích chúng sanh nhưng chúng ta không dính mắc, chúng ta “*làm mà không làm, không làm mà làm*”. Nhiều người tu hành vẫn xây dựng đạo tràng xa hoa, lộng lẫy đây là họ vẫn dính mắc vào “*cái ta*”, “*cái của ta*”. Tôi thường nói vui, chúng ta làm việc thiết thực lợi ích chúng sanh, nếu chúng ta không vãng sanh thì Diêm Vương cũng dành cho chúng ta phòng có máy lạnh. Hòa Thượng tiếp tục nhắc lại “**Tịnh Nghiệp Tam Phước**” vì Ngài rất từ bi, Ngài sợ chúng ta quên, lơ là.

Chúng ta tưởng rằng chúng ta đang tu hành chánh pháp nhưng chúng ta không cẩn trọng thì chúng ta sẽ rơi vào tà pháp. Nhà Phật nói: “**Y Kinh giảng nghĩa tam thế Phật oan. Ly Kinh nhất tự cũng đồng Ma thuyết**”. Chúng ta hiểu sai lệch ý nghĩa của Kinh thì oan cho ba đời chư Phật. Chúng ta rời khỏi Kinh một chữ thì đó cũng là lời của Ma.

Hòa Thượng nói: “**Như thế nào gọi là phàm và thánh? Nếu chúng ta có thể chuyển mê thành ngộ nhưng chúng ta vẫn không cách nào thoát khỏi sáu cõi luân hồi thì chúng ta vẫn là phàm. Chúng ta thoát khỏi sáu cõi luân hồi, chúng ta không còn phải đi vào cõi Địa ngục, Ngạ quỷ, Súc sanh, Trời, Người, A-tu-la thì chúng ta mới được coi là Thánh. Bốn bậc thánh A-la-hán, Bích Chi Phật, Bồ Tát, Phật là tiểu thánh.**” Chúng ta tu học, chúng ta cũng hiểu nhưng cái hiểu của chúng ta không rốt ráo, viên mãn nên chúng ta không làm được tốt. Chúng ta hiểu một cách rốt ráo, viên mãn thì chúng ta sẽ làm được một cách rốt ráo, viên mãn.

Hằng ngày, chúng ta có thực sự vì chúng sanh mà tu hành, mà vãng sanh thành Phật hay không? Chúng ta thành Phật không phải vì chúng ta sợ đau khổ mà chúng ta thành Phật là vì chúng sanh. Chúng ta thành Phật là chúng ta hoàn thành học vị cao nhất, để công cuộc độ chúng sanh được tốt nhất. Trước khi mất Hòa Thượng Tịnh Thuận đã nói một câu phản ánh tâm cảnh của người tu hành: “*Đừng tu danh tu lợi, đừng tu dục tu tình, đừng tu gian tu dối, đừng tu quanh tu quẹo*”. Hoà Thượng Tịnh Thuận là người đầu tiên dạy chữ Hán cho tôi. Người mở đạo tràng lớn, có danh tiếng thì họ dễ dàng rơi vào “*tu danh tu lợi*”. Chúng ta đặc biệt cung phụng Thầy của mình, ái hộ học trò của mình thì đó là chúng ta đang “*tu dục tu tình*”. Nếu chúng ta không cẩn trọng thì chúng ta sẽ dễ dàng đi vào ma đạo.

Hòa Thượng Tuyên Hóa nói: “*Chúng ta mơ mơ hồ hồ thì chúng ta sẽ đi vào thế giới mơ mơ hồ hồ, chúng ta minh minh bạch bạch thì chúng ta sẽ đi vào thế giới minh minh bạch bạch*”. Chúng ta tu hành thì chúng ta phải nắm được nền tảng, cương lĩnh tu hành. Chúng ta ở trong môi trường nào thì nền tảng, cương lĩnh tu hành này cũng không thay đổi. Đối với tôi, việc tu hành và làm giáo dục là hoàn toàn tách biệt. Tôi ở vai trò, cương vị nào thì tôi sẽ làm tốt vai trò, cương vị đó. Tôi không lấy giáo dục để phát huy Phật giáo, không lấy Phật giáo để phát huy giáo dục.

\*\*\*\*\*

### ***Nam Mô A Di Đà Phật***

*Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!*

*Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!*